

som Ministeren havde nægtet ham dem, var det jo blevet en anden Sag. Den Praksis, som det ærede Medlem mener, Finansudvalget skulde følge, kan der slet ikke være Tale om. Det er dog den naturligste Ting af Verden, at naar der er blevet indbragt et Andragende, og det ikke er blevet henvist, maa vedkommende sørge for at skaffe ny Oplysninger for om muligt at omstemme Udvalget, men blive ved Aar efter Aar at komme med et Ark Papir, paa hvilket der ikke er Spor af Oplysninger, forekommer mig meget mærkeligt, og derfor tillod jeg mig at spørge: Hvad er Meningen? Jeg haaber, at naar det ærede Medlem ad Aare kommer med dette Andragende igen — hvad det ærede Medlem jo forbereder os paa, vil ske — vil han have bedre Beviser. Det var de almindelige Bemærkninger, det ærede Medlems Udtalelser gav mig Anledning til. Andragendet er jo nu taget tilbage, saa dermed er Kringen endt.

R. Nielsen: Den ærede Ordfører tog fejl, naar han troede, at jeg havde en Følelse af, at jeg havde forsømt min Pligt. Jeg havde tværtimod en Følelse af, at det var det ærede Medlem, der ikke havde opfyldt sin Pligt. Jeg kan fremdeles ikke undlade at paastaa, at det ikke er en Henvisning om at løbe Kreti og Pleti paa Dørene, naar man venter, at et Udvalg, der sysler med en Sag og har faaet Anvisning paa, hvor Materialet findes, skriver til vedkommende og udbeder sig de og de Oplysninger. Jeg har været Medlem af adskillige Udvalg, hvor det har været brugt mangfoldige Gange, og derfor havde jeg ganske naturligt den Opfattelse, at det samme var Tilfældet i Finansudvalget.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Indstillingen Nr. 10 af *Udvalget* (se Tillæg B., Sp. 169—70)

vedtoges enstemmigt med 64 Stemmer.

Under Forhandling sattes dernæst Indstilling Nr. 7 af *Udvalget* (se Tillæg B., Sp. 167—68) vedrørende *Krigsministeren*.

Ordføreren (Bush): Til Krigsministeren er der af Udvalget heller ikke henvist mere end eet Andragende, der vil findes under Nr. 19 i Betænkningen. Det er fra en Enke efter Formand ved Hærens

Laboratorium J. C. Jensen, Ane Marie Jensen, om Pension. Ved den Eksplosion, der fandt Sted paa Hærens Laboratorium den 23de Maj 1899 mistede hun sin Mand, der blev slaat ihjel ved den Lejlighed. Saa blev der udbetalt af Ulykkesforsikringen 3,200 Kr. Renten heraf kan kun anslaas til 128 Kr. aarlig, men nu er Forholdet det, at hendes ældste Barn er 18 Aar gammelt, det yngste 7, og saa har hun en Datter paa 16 Aar, der er svag. Hun andrager da om en Pension, og Udvalget har ment at burde støtte hendes Andragende, idet man mener, at hun burde have noget til sine Børn. Vor Opfattelse støtte vi paa to Bilag, saa her se vi, hvad Nytte Bilag ere til; de have hjulpet Udvalget til at anbefale dette Andragende, der for Resten er indbragt af det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen). Der stod i det Afslag, Krigsministeriet gav Enken, at Ministeriet „beklager“, at det ikke kunde yde hende den Understøttelse, hun androg om. Det viser tydeligt, at Ministeriet havde god Lyst, men savnede Midler til at give Understøttelsen. Endvidere foreligger der fra Chefen for Laboratorieafdelingen, Oberstløjtnant Meyer, en smuk Erklæring angaaende den paagældende Mand. Han siger, at han var en ualmindelig flink og paalidelig Mand, men saa oplyser han, at de Penge, hans Enke har faaet en Gang for alle, paa ingen Maade kunne ækvalere det, hun vilde have faaet, hvis hun havde faaet Pension. Da vilde hun nemlig have faaet 200 Kr. aarlig foruden 40 Kr. aarlig til hvert Barn. Det er da aabenbart, at naar de Penge, hun faar udbetalt, kun bliver 128 Kr. om Aaret, er det ikke nær saa godt for hende, som naar hun havde faaet selv 200 Kr. plus 40 Kr. til hvert Barn. Desuden siger, som sagt, Oberstløjtnanten, at den paagældende var en ualmindelig pligtopfyldende, dygtig og flink Mand. I Henhold til denne Anbefaling fra hans foresatte og til Ministerens Skrivelse af 26de August 1899 har Udvalget ment at kunne anbefale det høje Ting at stemme for en Henvisning af dette Andragende til den ærede Krigsminister, navnlig med den Tanke, at der mulig kunde blive nogen Hjælp til hende for de mindreaarige Børn. Det kan jo ogsaa være haardt nok for hende med den svage Datter paa 16 Aar, hun har. Med disse faa Ord skal jeg anbefale Henvisningen til Krigsministeren.

Krigsministeren (Schmack): Med Hensyn til dette Andragende skal jeg til-